

Wyrok Sądu Apelacyjnego w sprawie separacyjnej Dzikowskich.

Or. Archiwum Narodowe w Krakowie, sygn. WM 237, s. 771–773.

Edycja krytyczna: Mateusz Mataniak.

29 V 1817

[s. 771]

Sąd Apelacyjny

Wolnego, Niepodległego i Ścisłe Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu

Wydał wyrok następujący.

Przytomni: Piekarski – wiceprezes; Litwiński, Januszewicz, Krzyżanowski, Gołuchowski – sędziowie; Matakiewicz – zastępca urzędu publicznego.

[Podpisy] Piekarski, Matakiewicz – pisarz.

Działo się w Krakowie, w Domu Władz Sądowych, na audyencji Sądu Apelacyjnego, 29 maja 1817 r.

Między Jakubem Dzikowskim, obywatelem Wolnego Miasta Krakowa, w Krakowie przy ulicy Szewskiej pod L. 348 zamieszkałym, początkowo powodem a teraz apelującym, osobiście w asystencji Feliksa Słotwińskiego patrona stawającym, z jednej, a Konstancją z Piotrowiczów Dzikowską, separowaną apelującego małżonką, w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod L. 99 mieszkającą, początkowo pozwaną, a teraz apelowaną, przez Marcina [Lasanowskiego] patrona stawającą, z drugiej strony, [s. 772] w sprawie o uchylenie wyroku Trybunału I Instancji Wolnego Miasta Krakowa z dnia 22 lutego br. zapadłego, z aktu apelacji w dniu 1 kwietnia br. wydanego, na audyencję wprowadzonej, w której powód apelujący następujący przeciwko wyrokowi zaskarżonemu wnosi wywód uciążliwości. Pisać L. I. Apelowana na uciążliwości te przez swego patrona odpowiedziała następnie: Pisać L.II.

Sąd Apelacyjny po wysłuchaniu wzajemnych stron sporów oraz wniosku Urzędu Publicznego, zważywszy, iż gdy się pokazuje, że powód Dzikowski będąc początkowo pozwany o separację, od wyroku w Magistracie Krakowskim 30 września 1808 r. zapadłego nie apelował, temuż się dobrowolnie poddał, a przeto § 310 Kodeksu Cywilnego, na zasadzie którego powód teraz o rozwód czyni, bynajmniej się do niego nie stosuje. [s. 773] ponieważ art. 307 tegoż Kodeksu Cywilnego wyraźnie stanowi, że rozdział co do osób z wzajemnego zezwolenia nastąpić nie może, a zatem separacja między stronami zaszła, nie nastąpiwszy w duchu Kodeksu Cywilnego, nie może mieć i skutku przez tenże Kodeks nadanego. Z tych przeto powodów potwierdzając wyrok zaapelowany, gdy żądaniu rozvodu jest odmówione, i co do alimentów i innych kategorii rozstrzygnięcie na teraz miejsca nie ma. Koszty

jako między małżonkami znosząc. Mocą niniejszego wyroku w ostatniej instancji
wydanego.

[Podpisy] Piekarski, Matakiewicz.

[cytowane przepisy: Kodeks Cywilny Napoleona, art. 307, 310]

[hasła: rozwód, separacja, alimenty]